

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrške slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto: doma 3 K. v Ameriko 6 K. Za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na eden naslov pošila, doma 2 K. v Ameriko vsakoml na njegov naslov 5 K. Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijinoga lista 4 filerov, za nenaročnike 6 filerov.	Dobijo se Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri KLEKL JOŽEFI, vpok. pleb. v Čerensoveih, Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tüdi k tomi moro pošilati.	Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srca Jezušovoga vküp jená leto: doma, če za več naročnikov na eden naslov se pošilajo 4 K. če samo za ednoga 5 K. v Ameriko vsakoml naročniki na njegov lasten naslov 8 K.

„Ostanolo je dete Jezuš v Jeruzalemi.“

— Luk. II. —

To čtémó od máloga Jezúša, 12 let staroga pa z čüdivanjóm pítamó, ka je bio zrok, da je on v tej dečinski etaj z tak velkov goréčnostjov šó med písmoznánce ino njim je razložüvao skrivnosti sv. písmá?

Da se pa ne bodemo dugo čüdivali, či si premislímó, kak preveč je on lübo človeči rod i nemrtelne düše.

Ár ka ga je prineslo na svét, ka njemi je dalo moč prenášati vse zemelske nevole i težave, či nej njegovo neskončno lübéče srcé, šteroga plamén je že v 12-tom leti njegove starosti vövdáro, v goréče djánje, ka bi písmoznáncom odpro oči ino je opomínáo na to, ka je tü tisti čas, kda Zveličar svetá má pridti med lüdi.

Tak je včino dete Jezuš, kak kí se ne more včakati tistih let, štera so njemi za delo odločena, nego že naprej vujdáva, ár ga srcé žené, ka bi rad dobra činio.

Pa glejte, k od lübézni goréčeni srci toga deteta Jezúša nas pelajo vs püšpecje naše domovine, šteromi Src smo se priporočili na dén novoga leta, od šteroga čakamo tolážbo i pomoč, v šterom se vsej nás vüpanja zjedinijo.

To je tisto Srcé, štero je tak lübiló nás, ka je povrglo kakti svojo večno část, se je obleklo v človečo nevoló ino se je spráznilo slednje kaplice krví smrti, naj samo mí žitek mámo ino obilnéšega mámo!

To Srcé nas zové v našoj nevoli zdaj rekoč: „Hodite k meni vsi, kí ste trüdni i obteršeri i jas vas okrepčam.“

Záto ka smo mí tisti, kí smo vtrüjeni, šteri smo ranjeni v naših

srcáj do smrti. Mí smo tisti, kí ne nájdemo tolážbe pri brati niti pri prijátli, ár so vsi v nevoli znamí vréd. Mí smo tisti, šteri smo v tej dnévaj nesreče že večkrát mislili i pravili: „Da bi samo jas tüdi mogeo vmreti, ka ne bi vido nevole svoje i lücke.“ Z ednov recjov, trüdni smo pod terhom denéšnjega življenja pa se bojímó novih terhov.

Záto se moremo posvetiti tomi božánskomi Srci, hoditi moremo k njemi po krepčanje, njemi se preporočiti pa od njega čakati tolážbo.

Pa kda to vse včinímó, jeli se te spuni naša vola? Nikak ne vem toga povedati! Ár ne vem, jeli je boža vola tista, kak naša, jeli je njegovo neskončano modro sprevidenje nej nači dokončalo, kak si jas želem!

Od sv. Pavla apoštola čtémó, ka dokeč je preganjao krščenike ino vu vozó i na smrt vláčo one, kí so právomi Bogi slüžili, njemi je dobro šlo, kda je pa začno pokoro delati ino je grátao vučeník Jezúšov, te njemi je Jezuš etak pravo v ednoj prikázni: „Jas pokázem tebi, Paveo, kelko more trpeti On, kí mené lübi.“

Pa je zaistino vnogo trpo, kak sám popíše!

Pa kelko jih je bilo v prvih časaj krščanstva, šterih celo življenje je sama móka bíla samo záto, ár so lübili Jezúša!

To je znamenje, ka kda se Srci Jezúšovomi preporáčamo, te ne smemo svojo voló iskati, nego voló Onoga, kí ravna znamí, kí nájbole zná, ka de dobro za nás pa se s ponízniím vüpanjom moremo dati pod obrambo njegovoga lübéčega Srca!

Ár je ne pravo: hodte, jas vam spunim želé, nego: jas vas okrepčam, olejšam, kak či bi praviti šteo: Ne

gotovo, ka vam vzemem bremen, štero sam vam naložo, zná biti, ka te ešče več trpeli, kak dozđaj, nego dáam vam krepkostí, ka te ználi prenášati trpljenja i nevole pa te veséli pod težávov möjega bremena, ár kda te je za möjo volo, z lübavi do mené nosili, te bodete čütüli, ka je „mój járem sladki i bremen möje je lahko.“

Ali se bojíte, ka ne bodete mogli prenášati? „Ka se bojíte, máloverni?“ — Glejte „jas sam obládao svét,“ pa mené obládati ne bode mögeo nišče.

Preporočmo se vsaki dán tomi sv. Srci, štero tak gučí z nami pa bodimo batrivni domá i na bojišči — pa de nam Jezúšovoga Srca pomoč vsikdár gotova.

Vojska.

Z srbskoga bojišča je prišlo zadnji tjedén malo poročil. Kak je z teh poročil viditi, se šče vršijo tam priprave na nove boje. Zato je pa bilo dozđaj ešče na celom bojišči mirno, samo tü i tam so se vršile menše obmejne praske med predstražami. Te praske pa nemajo nikšega pomena.

Srbi se tüdi pripravljajo. V zadnjem časi so znova dobili vnogó pomoči od svojih zaveznikov. Zdaj njim že tüdi angleži pošilajo orožje pa strelivo. Razstrelili so tüdi most pri Zemuni. To so včinili zato, ka se bojijo, či bi naši pali vtegnoli zavzeti Belgrad šteroga naši že zopet začnejo strelati.

Čarnogorci se v zadnjem časi tüdi znova začnejo gibati. V ednoj premi-nočoj noči so bili tak drzni, ka so napadnoli naše čete. To svojo predrznost so pa mogli plačati z velikimi zgübitvami.

Na ruskom bojišči so se v zadnjem tjedni vršili velki boji. Tej boji so zlasti na Rusko-Polskom blüzi Varšave

bili jako srditi. Naši pe nemci so tam znova osvojili dve ruskivi mesti pa s tem dobili v roke jako važne postojanke. Zdaj je že tudi mesto Varšava v nevarnosti, ka jo nemci pa naši vsaki čas znajo začniti obstrelavati. Boj za Varšavo pa bo težek, zato ka je mesto obdano z močnimi utrdkami.

V južnozahodnoj Galiciji so se tudi vršili boji. Tu so pa rusi dobili dosta novih čet na pomoč, zato so se naši odmeknoli 35 kilometrov nazaj z bojne črte pa so si pri karpatskih prelazaj poiskali nove postojanke. V južnozahodnoj Galiciji pa naše čete, štere so pri prelazi Užok pa pri Ökörmezöi premagale ruse, je zdaj preganjajo.

V Bukovini ne morejo ruske čete nikam naprej. Stojijo na levom kraji reke Seret, pa se njim nikak ne more posrečiti, ka bi se približale k vogrskoj meji pa vdrle v županijo Marmaroš, kam bi rade prišle.

V zhodnoj Nemciji so nemške čete pognale v beg ruske konjenike pa topničare.

Na francoskom bojišči so se v zadnjih dnevaj tudi vršili močni spopadi. Francozi pa angleži so najmre osem dni zaporedoma napadali nemce, či bi mogli gde predreti njüvo bojno črto. Nej so pa dosegnoli nikšega uspeha. Nemci so vse napade srečno odbili, pa pozročili francozom i angležom velke zgübitve. Edno poročilo pravi, ka so francozi v teh osemdnevnih napadaj zgübili 150.000 ranjencov i mrtvecov.

Dogodki z vojne.

„To je rus!“

Te dneve je eden slovenec prišeo domo z bojnoga pola, ka bi obiskao svoje domače. Najbole se je veselio svojoj maloj hčerkici Mankici. Doživo je pa nekaj takšega, ka je nej čakao. Gda ga je najmre hčerkica zagledala, pa so njoj pravili, ka je to oča, pa njemi naj küšne roko, se je branila ze vsemi štirami pa je kričala: „Nej, nej, to so nej oča, to je rus!“ Oči je najmre v boji zrasla gosta brada, zato ka je nej meo časa, ka bi se obrilo. Komaj na drugi den, gda se je lepo obrilo, ga je spoznala hčerkica, pa njemi je te začnola praviti, ka je rekši večranji den bio pri njih eden rus.

Ulanec pa njegov konj.

Eden ranjeni vojak pripovedavle:

Bilo je v prvih dnevaj septembra v Galiciji, ravno tisti den, gda sam bio ranjeni. Po večdnevnom srditom boji smo zavzeli edno rusko postojanko pa šli zatem počasi naprej. Zlasti ulanci so napadali z velikim uspehom. Bili smo kak predstraža, skriti za ednim gostim grmom, pred nami je pa bila velika ravnina, na štero je pripelalo sunce. Bilo je strašno vroče, pa sta nas mantrala zvün toga tudi žeja pa sen. Naednok pa samo zagledamo mekaj pred sebov. Prek ravnine je prihajala k nam moška postava. Neznanec se je opotekao, kak či bi bio pijan. Gda je prišeo že bliže proti nam, smo ga spoznali, ka je to naš ulanec. Njegova uniforma je bila razcapana pa spre-

To so jako velike zgübitve, štere francozi ne bodo mogli zlejka nadomestiti.

Poročila, štera šo prišla s türskoga bojišča, se glasijo za türke vugodno. Pravijo, ka so türki v zadnjih dnevaj dosegnoli veliko zmago nad rusi. Zavzeli so veliko štrevilo sovražnikov pa zaplenoli vnogo orožja. Obkolili so tudi rusko mesto Batum.

Na morji je v zadnjih dnevaj nej bilo bojov. Pripravla se pa francosko i angleško brodovje, ka bi napadnole Dardanele. Türki so pa na te napade pripravljeni, pa skrbno čuvajo, naj sovražnikovo brodovje ne bi moglo priti blüzi k njuvomi obrežji.

Važnejši dogodki zadnjega tjedna so sledeči:

Srbi bodo se borili do zadnjega moškoga. Srbski načelnik generalnoga štaba, vojvoda Putnik je izjavo, ka bodo srbi branili svojo domovino do zadnje kaple krvi.

Angleži poslali srbom pomoč. Z Lizbone se poroča, ka sta ne davno pelala dva angležkiva parnika vnogo topov, streliva pa tri milijone kil živeža v Čarnogoro, odkod so poslali blago v Srbijo.

Dve francoskivi ladji preminoli. Poroča se, ka sta brezi vsake sledi preminoli dve francoskivi ladji, šterivi sta odplavali v Bar, ka bi pripelali čarnogorcom živež. Tevi parnivi ladji bi mogli priplavati v pristanišče že pred desetimi dnevi, pa jivi nindri nega.

smicana, kozakova sabla njemi je razrezala obraz tak, ka je krv curila ž njega. Komi smo se najbole čüdivali, je bilo to, ka je vojak jokao kak dete. Na povelje „Stoj!“ se je stavo pred nami pa nas je žalostno gledao. Pokrepčali smo ga včasi, samo ka je on li neprestano jokao duže. Nazadnje je že naš poročnik zgübo potrpljenje pa ga pitao precej srdito: „Priatelj, zakaj pa tak kavuliš? Znam nej zavolo teh par zarežnj na obrazi, ka si je dobo?“ Nato ulanec pogledno začüdeni častnika pa je pravo: „Ka bi pa jaz jokao zavolo toga? Kia brigajo mene vdarci! Moj konj, moj konj, toga več ne bo, zato ka so mi ga bujli kozaki!“ zatem je jokao duže tak nemilo, kak či bi zgübo svojo mater ali pa kakšega dragoga prijatela. . .

Dar zaročnice je rešo zaročniki življenje.

Eden vojak z Slovenskih goric piše z bojišča svojemi prijateli eta:

Kak ti je znano, sva bila s Trežikov, že dvakrat oznanjeniva v cerkvi, samo ka prle, kak sva mogla iti k zdavanji, je mene pozvao casar nad ruse, naj rekši püstim zdaj svojo Trežiko pa mi on da za zaročnico — puško. Trežika mi je za slovo dala molitveno knigo „Življenja srečen pot“, štero je spisao pušpek Anton Martin Slomšek. Ti znaš, ka sam jaz prle nej bio posebno pobožen človek. Moja zaročnica me je pa tak lepo prosila, naj vzemem to molitveno knigo kak spomin na njo na bojno pole, ka sam njoj prošnje nej mogeo odbiti. Bogao sam jo, pa je to bila moja rešitev! Knigo sam

Osemdnevni francoski napadi. Osemdnevni francoski napadi so se končali za francoze žalostno. Zgübili so 20 gorskih utrd. Zvün toga znaša štrevilo mrtvecov, ranjencov pa zavzetnikov koli 150.000.

Francosko vojno ministerstvo se povrne v Pariz. Francosko vojno ministerstvo, štero je v začetki vojne pobegnolo z Pariza, se zdaj nakani povrniti nazaj v Pariz, či ne nastopijo nedovedni dogodki.

Nova angleška pomoč. Z Havre se poroča, ka se je pripelalo preminoči tjeden 40.000 angležkih vojakov na Francosko.

Koliko stane Anglijo vojska vsakden. Dnevni stroški Angležke v vojski znašajo 54 milijone. Čakati je pa, ka se tej stroški zvišajo na 80 milijonov.

Amerikanski konji na Francoskom. Z Bostona se poroča, ka so grčke ladje pripelale 30.000 konjov, štere je francoska vlada küpila v združenih državaj v Ameriki pa je zdaj šče porabiti za vojsko.

Dozdašnje francoske zgübitve. Francoska uradna poročila pravijo, ka majo francozi dozda 498.000 ranjencov. K tomi pa trebe pričteti tudi tiste ranjence, štteri se nahajajo v zasebnih bolnišnicaj, tak ka se lejko računa francoske ranjence na 600.000 oseb. Či k tomi dodamo tudi mrtvece pa zavzetnike — vsakih 300.000 — znašajo vse francoske zgübitve 1,200.000 vojakov.

shranö v levi žep mojega telovnika, pa mi je tak kniga čuvala moje srce. Gda smo v Galiciji blüzi Karpatov bili z rusi v boji je prifrčala sovražna krugla pa se je zapičila naravnoč na sredi molitvene knige. Samo prednji del krugle je malo rano moje prsi, samo ka je rana bila celo malička. Kniga je zadržala sovražno kruglo tak srečno, ka je zgübila vso moč pa je vojznola zapičena nekolko centimetrov nad mojim srcem. Rana mi je v ednom tjedni zacelila. Zdravnik mi je rano tak dobro obvezao, ka sam se ves čas tudi kak ranjenec vdeležüvao najhüjših bojov v prvaj vrsti. Povej tudi Trežiki, ka bom njoj na veke zahvalen, ka mi je podelila tisto rešilno knigico. Zdaj bom pa zevsema drugi človek. Tu v vojski sam sprevidö pa trdno verjem, ka nad na mi zaistino je vsemogoči Bog, ki vodi našo usodo. „Što moliti prav ne zna, naj na vojsko se poda!“ Mam vüpanje, ka bo toj vojski že skoro konec. Vas pa vse prav lepo pozdravljam pa ostanem tvoj ino vas vseh stari prijatelj Ivan.

Kak je šteo prevzeti navdüšeni črevlar višise vojaško povelstvo.

Gračke novine pišejo:

Črevlarski majster Korošec Jožef od Sv. Jürja je jako rad, pa dosta gučao od vojske. Gda je prišeo vküp z ljudmi, se je vseli hvalo, ka je on bio pri vojakaj kaprun, pa je trdio, ka bi pod njegovim povelstvom, to je či bi on vodo vojsko, ka bi te naskori bio napravleni konec nej samo v Srbiji, nego tudi na drugih bojiščaj. Te nje-

Nove indijske čete na Francoskom. Na francosko bojišče so prišle nove indijske čete, štere so se te dneve pripelale na 25 ladjaj v mesto Marseille.

Belgija prosi japonce za pomoč. Belgijska vlada je znova prosila Japonsko, naj bi njoj poslala pomoč, ka bi pregnala nemce z svoje domovine.

General Pau v ruskom glavnem stani. Z Brusela se poroča, ka se je podao general Pau, poveljenik francoskih čet pri Verduni, v ruski glavni stan, ka bi z velikim knezom Nikolajom Nikolajovičom napravila novi bojni načrt.

Prvi ruski zavzetniki v Erzerumi. V mesto Erzerum je preminoče dneve prišlo 150 rusov, štere je zavzela türska kaukazka armada. Pripelali so tudi dva topova, edno strojno puško pa več streliva, štero so rusom zaplenoli. Prihodnje dneve čakajo več zavzetnikov.

Angleško brodovje razstrelilo türsko vojašnico. Z Carigrada se poroča, ka je angleško vojno brodovje obstrelavalo türsko vojašnico v zalivi Tenedos pa jo je razrušilo.

Batum türki zapasali. Rusko mesto Batum na Kaukazi so obkolile kurdske čete pa 3000 kurdskih jahačev. V kratkom časi pridejo tudi redne türske čete z težkimi topovi. Batum je stara trndjava, zato zna naskori spadniti türkom v roke.

Angleško-francosko brodovje pred Dardanelami. Angleško-francosko bro-

govo domišlavost sta pa ednoga učitelja sin pa eden župan v to porabila, ka sta pisala Korošči pismo. V tom pismi sta njemi pisala, ka je avstrijskomi vojnomi povelništvu znana njegova zmožnost, pa ga zavolo toga pozavle, naj včas, gda pismo v roke dobi, potuje v Kečkemét, ka prevzeme nekše višje vojaško povelstvo. Pismo je bilo podpisano z imenom predsednika generalnoga štaba. Komaj je pa častitlivi črevlar dobo pismo, je včas šo na železničko stavo pa se je odpelo v Kečkemét. Tam je pa zvedo pri vojaškoj oblasti, ka je bio pošteno potegnjeni pa zapelani tak daleč po sveti. Cela zadeva pa zna postati zdaj neprijetna onima gospodoma, šteriva sta njemi pisala pismo.

„Gospod stotnik so ga zapovedali bežati — pa sam ga zbežao.“

Gda se je po bitki pri Lublini naša armada mogla odmekniti z bojne črte pa si iskati nove postojanke, je zapovedao stotnik vojakom, naj bi bili malo bole brzni. Med vojaki je bio tudi eden cigan z Hradiška, ki je na to stotnikovo povelje tak dugo bežao, ka je pribežao do svojega doma. Doma so ga sosede z največjim čudivanjom sprijali pa ga pitali, zakaj je prišeo domo. Cigan njim je pripovedavao: „Gospod stotnik so nam ga zapovedali zbežati — pa sam ga zalto zbežao.“ Nato so ga pitali: „Kak je pa to, ka si tak prav prišeo domo?“ On njim je odgovoro: „So sam ga, dragi moji, zajtra za suncom.“ — Na drugi den so toga cigana postali nazaj — samo ka nej za suncom.

dovje, štero se nahaja Dardanelami, je dobilo pomoč. Zdaj stoji vsekup iz 40 ladjaj, med njimi je 15 ladijskih velikonov (dreadnoughtov). Čakati je odločilnoga napada. Francoski povelevajoči admiral se je pripelo na ednoj ladji v Solun.

Sueski prekop zevsema zaprti. Z Carigrada se poroča, ka je Anglija zapovedala 15. decembra, naj se Sueski prekop zevsema zapre, tak ka ladje ne bodo smele plavati po njem.

Bulgaria zahtevle plačo za svojo nepristranost. Bulgarski ministerski predsednik Radoslavov je izjavo, ka se Bulgarija ostro drži nepristranosti; zato pa praj more dobiti tisti del Makedonije, štteri njoj je bio že leta 1912. zagotovljeni.

Poziv čarnovojnikov v Nemčiji. Vsi v našoj državi prebivajoči nemški čarnovojniki drugoga poziva, ki so dopunili 39. leto, pa so šče nej prestopili 45. leta, se morejo včas javiti pri nemških konzulaj, zato ka bodo v kratkom časi pozvani pod orožje.

V Belgiji najdeni bogati zakladi. V okraji Ronhaise na Belgijskom so nemci najšli vnožino sirove vune, šttera je vredna koli 300 milijonov koron. Odpelali so jo v Nemčijo.

Novi penezi. Kak edno poročilo pravi, so pred kratkim časom napravlene nove banke, šttere do valale edno korono. Teh novih ednokoronskih bank je napravlenih v zneski 20 milijonov. Gda nakanijo te nove banke dati med lüstvo, je ešče nej znano. Zvün teh bank pa nameravlejo izdati tudi kovane peneze, štteri bi valali vsaki po polkorone. Té peneze praj zato ščejo med lüdi dati, ka je povsedí premalo drobnih penoz, ka se čüti zlasti pri plačüvanji dnevne plače vojakom v vojski.

Sveti oča za vojne zavzetnike. Znano nam je že, kak se trüdi naš sveti oča rimpapa, naj bi se skleno mir med vojsküvajočimi se državami. Ne zamüdi niedne prilike, ka ne bi pokazao, kak jako njemi je na srci mir med raznimi narodi. Njegovo najnovije prizadevanje je, naj bi si države zamenjale tiste vojne zavzetnike, štteri so zavolaran ali zavolo drugoga betega postali za nadalne boje nezmožni. To želo našega cerkvenoga vladara so sprejele vse države, tudi tiste, šttere so odklonile božično premirje.

Kak se more pisati zevzétim?

Lehko se pošilajo zevzetim našim pisma na Rusko, Srbsko, Francozko, Angleško, v Črnogoro i na Japonsko. Na to pošilanje gledoč moremo sledéče predpise zdržati:

1. Pisma se ne smejo dolkeliti i pečatiti;

2. na Francozko od 20 gramov ne sme biti pismo žmetnejše;

3. naslov, ali adres se more nemški ali pa francozki napisati;

4. pri naslovi se more tá napisati zevzétoga šarža i njegov zadnji polk (regement) z stotnijov, v šterom je v boji slüžo.

5. Zvün toga se na pismo naprej morejo ešče tá francozke reči napisati: *Prisonnier de guerre*, ali pa nemške té: *Kriegsgefangener*. Té reči se morejo tá napisati, kam se šttemplni kelijo. Na tá pisma naime nej trebe šttemplna keliti, brezplačno se pošilajo.

6. Ki ne ve mesta, kde je njegov zevzét, more záto njemi pismo poslati, naj samo to zdrži pri pismi, kaj smo više omenili i naj dežélo, ali orság gorzamerka, kam šče pismo poslati. Če na Rusko, more zapisati „Russie“, če na Srbsko, more zapisati „Serbie“ če v Črnogoro, pa: „Montenegro.“

7. Na zadnjem kráji pisma pa naj zapiše té reči: „*Envoyeur*,“ ali pa „*Aufgeber*,“ pod té reči pa svoje ime (pošto) mesto prebivališča i reč Hongrie.

Blagoslávlanje nove šole na Hotizi.

Trétjega toga meseca je bila na Hotizi na novo spovana katoličanska šola blagoslovljena z velikov slovenostjov. Najobprvim je bila sveta meša i predga. Obej je meo Čačić Jožef namestnik čerensovski. Pri svetoj meši je tudi več dobrih düš stopilo k svetomi obhajili. Cele krajino kapele je napunilo lüdstvo z domače i sosednih občin. — Veselijo se nevtepenoi daritvi, šttera se malokda slüži pri njih i k štteroj oni tudi večkrat ne morejo, ár je farna cerkev dobre dve vüri oddaljena od njih. — Predge predmet je bio té: Jezušek je rašeo v modrosti i lübeznosti pred Bogom i lüdmí. Oboje to goji verska, kršćanska šola v deteti. Da kaj vala čteti, znati, če k tomi znánji ne prihája Jezušekova modrost, Boža lübézen, šttera prigánja vüčenike naj dobre spise, čtéjo i ne slabe. Zató je razložo predgar nevarnosti izvirajoče iz nekršćanske šole, strašne sadove brezbožne zgoje i nasprotno dobre sadove kršćanske šole: pravo kršćansko življenje, junaštvo, domolübnost. Opomeno je tudi govornik hotizance, najne bo med njimi ni edne hiše, šttera ne bi mela Marijinoga lista i Novin, ali konči ednoga, ka si tak pogasijo düšno žijo,

šteroga trpijo, ka v svojem maternom jeziki malokda májo priliko Bože reči poslušati.

Po predgi se je vršilo blagoslavljanje, zatém se je pa začela velika svéta meša. Oboje je opravo Straus Floriján lendavski ešp. pleb., ki se je tudi toplo zahválo po blagoslovi dobrim svojim fárnikom za veliko požrtvovalnost, z šterov so to lepo šolo spovali. Ob pol treh so bile večernice, z šterimi se je slovesnost dokončala.

Posebno veselje je obúdo v srcah hotizánceov brzojáv, šteroga je poslao naš visesnji pastir njim v zahvalo za to lepo šolo.

Glási.

Smrt. K božičnim svétkom se je žalost priselila na gradški farov. Smrt je pokosila g. plebanoša vrlo gospodarico, verno tetico Bednarik And. Živela je 72 leti. Malí Jezusek naj da njeni duši večni mir.

Vujšo je. Oktobra 14-ga so črnogorci vlovili ednoga našega dečka: Horvat Štefana z Dokležovja. 29-ga toga meseca je pa vujšeo. To se je tak zgodilo, ka je eden njegov strážar zas-pao, šteromi je puško vkraj vzeo i ga je strelo. Zatém pa pá drugoga. Celo noč je bežao zdaj v stráhi i si je beteg nakopao, ka ešče zdaj je bolnišnici v Nevesinji v Hercegovini.

Razjokao se je. Božične dare so ranjencom delili v Szombathelyi. V bolnišnici Beloga križa so sami tújci bili, samo eden je bio domačin, eden slovenec z Polane. Slovenski bogoslovec, ki je sprevajao na obiski višjega pastira, je z slovinci i horvati po njuvom maternom jeziki govorio. Kakše veselje je nato nebože trpine obišlo. Ne so si vedli kaj začéti od radosti. Eden horvat se je razjokao kak málo dete, kda je po svojem maternom jeziki slišo gučati. -- V tújini spozna človek, kak drági kinč je materna reč, reč, štera nas veže k svojoj dragoj materi i kak jáko jo moremo poštvati. Zaistino prav právi eden máloruski pregovor: „Ki maternoga jezika ne poštvuje, kamen ma v prsah na mesto srcá.“

Vmolítev priporočamo Lenaršič Ferenc, našega vrloga širitela Novin na Gorunjih-Slavečih, ki je zapústo ta súzno dolino i se preselo v večno domovino.

Francozi spústili vlovence. Iz tújih državlanov, štere so francozi meli vlovlene, so 11 jezér domo pústil. Mislimo, ka šteri naš amerikanec tudi pride domo.

Na znanje Velkimpolančarom. Naročniki dobijo Novine vsako nedelo zaodvečara pri kapeli.

Žrtev lúbézni. Decembra 26-ga je mrla v 36-om leti svoje starosti v Budapešti žena grofa Hunyadi Jožefa, rojena belgijska grofica Riquet de Caraman-Chimay Magdaleine. Od začetka boja je dvorila noč i dén našim ranjencom na Dollingerovoj kliniki. Od velikoga trúda je zbetežala, ali pomoči je ne bilo za njo. Lepo svojo dušo je po deli vsmilenja zročila nazaj nebeskomi Oči. Kak lepa smrt! Molimo za pokojno, ki je svoj žitek darúvala za naše vojake.

Ranjeni so poleg 86. popisa od zgúb z našega kraja sledéči: Benko Franz z Šalovec, Benko Štefan, 83. p. rojen l. 1887., Bejek Franc z Kroga, Bonti Karol z Slovenskevési, Časár Júrij 83 p. Časár Peter z Čöpinec, Celec Franc z Sobote, Dšuban Jožef z Sodišinec, Farič Alojz z Petánec, Ficko Jožef z G. Črneec, Fujs Šandor z Bodonec, Gergorič Jožef, 83. p. rojen l. 1883., Gomboc Mihál, 83 p. rojen l. 1891., Grah Franc, 83. p. rojen l. 1886., Graj Ivan z Petánec, Gjergjek Janoš z Motovilec, Gjurko Janoš z Prosenjakovec, Hensl Franc z Korošec, Hodošček Šandor z Zenkovec, Horvat Franc z Martjanec, Horvat Ivan z Nemčavec, Hüll Anton z Kovačavec, Kološša Ludovik z Sobote, Kočar Franc, 18. p., Karas Franc z Kroga, Koltai Janoš z Fokovec, Kós Jožef z Skakovec, Korca Jožef z Tešanovec, Kranjec z Doliča, Krefť Ignac z Kroga, Kučan Franc z Martjanec, Lepoša Janoš z G. Adrijanec, Máje Augustin z Srdice, Meiksner Ludovik z Pertoče, Mikola Šandor, 83. p. roj. l. 1884., Mikola Jožef z Mačkovec, Molnár Šandor z Šalovec, Maučec Alojz z Bákovec, Petriján Franc od Sebeštjana, Rátnik Anton z Vančavési, Rituper Karol z Markišavec, Rodi Štefan, 83. p. roj. l. 1893., Rogač Štefan z Nuskove, Sárközi Mihál z Martinje, Šertuga Mihál z D. Slavič, Sabotin Karol, 83. p. roj. l. 1884., Solár Jožef z Fókovec, Sečko Franc z Borejec, Smodiš Jožef z Stanjovec, Vas Jožef z Martjanec, Weber Janoš z Radovec, Werner Janoš z Radovec, Voder Franc z Polane, Žököš Mihál z Kovačavec.

Mrtvi so: Fujs Jožef z D. Lendava 5. oktobra, Gašpar Júrij 2. okt., Gomboc Janoš z Gerlinec 26. okt., Korošec Štefan, 83. p. roj. l. 1886., od 22-do 27. okt., Lang Štefan z Pertoče od 10-do 13. okt., Luthar Šandor z Križavec okt. 26-ga., Lutharič Karol z Nemčavec od 23-do 25-ga okt., Pavlič Štefan z Slovenskevési 9. nov., Sečko Janoš z Markišavec 5. okt., Tkalec Karol od Sv. Júreja 26-ga ok.. Srce Jezušovo daj njihovim dušam večni mir!

Zevzéti so: Andrejč Rihárd, 83 p., Bartakovič Franc z Slovenskevési, Bertalanič Janoš z Pužavec, Bresnjak Balaž z Čöpinec, Čančar Števan z Melinec (v Niši na Srbskom), Černi Janoš, 83. p. rojen 1886., Črpnjak Lovrenc z Boreče, Dopona Karol z Fúkslinec, Drvarič Franc z Rádovec, Doma Julius 83. p. rojen 1892., Zelko Jožef (Elökes) od Sv. Sebeštjana, Farič Janoš z Vidonec, Geder Leopold z Krašič, Glanz Anton z Pertoče, Gomboc

Franc z Črneec, Grabar Šandor z Sela, Hagenauer Janoš z Radovec, Havas Leon z Sobote, Horvat Franc z Vidonec, Horvat Štefan z Nemčavec, Horvat Štefan z Domajinec, Hüll Štefan od Grada, Krémár Janoš z Žanavle, Kisélak Jošof z Poznanovec, Kovač Štefan z Bákovec, Kozar Jožaf z G. Sinika, Grah Ladislav z Sela, Kúhar Alojz z Krajne, Kúhar Janoš z Martinje, Lepoša Zoltan z Šalovec, Lovenjak Mihál z Vidonec, Lukač Štefan (v Korsun-i na Ruskom), Marič Štefan, 83. p. rojen l. 1888., Márť Ludovik z Radovec, Mataj Janoš z Kroga, Meneigar Štefan z Pertoče, Mikola Janoš z Gorice, Morčič Štefan z Krajne, Motovilec Štefan (v Korsun-i na Ruskom), Nemeec Franc (v Skobelew-i na Ruskom), Nemeec Anton z Šalamenec, Novak Ludvik z Kústanovec, Potočnjek Franc z Púconeec, Šbül Anton z Sotine, Šinko Anton z Petanec, Šiftar Karol z Sobote, Sauersopf Karol z Radovec, Török Andraš, 83. p., Tud(jan) Janoš (v Serdobsk-i, Gouv. Saratow, Rusko).

Pošta.

Vsem. Bog plati na božičnom i novoletnom dobrom voščili, ki ste mi teliko dobra želeli té preminole dnéve. Vas vse naj tudi blagoslovi máli Jezusek! **Siritelje.** Prosim vas lepo, silno mi naznanite, keliko Novin naj kam pošilam. Kak sem že ednok naznano, 15. január je termin. **Kozár M. Sat.** Od listov nesite g. ešperesi! **Serec M. Sobota.** Ešče 2 K. če nemata Marijinoga lista. **Šbül. Zagr.** Hvala na šematizmi. **Mek. Jan. Nusková.** Jako me veseli vaša gorečnost. Cena je naznanjena v prvj številki. **Lúk, J. Dom.** To me že veseli. Siritelje se moro poroditi, te ne zaspijo Novine i list i naša draga materna reč tudi ne. Vse dobite, kaj želete. **Lapoša J. Sotina.** Ravno to odgovorim. **Lajči. Tišina.** Vse je v rédi. Bog lepo pláti. Nenaročnikom Marijinaoga lista vsaki falat za 6 fil., naročnikom za 4 fil. moreš dati. Tvoje i pomagačovo brezplačno. **Bertalanič Mih. Krajna.** 16 ti pošlem, edne so naših brezplačno. Peneze lahko pošleš, kak pišeš. **G. Žnidarič Ljub.** Dobo sem denár. Hvala. **Edš. St. Ged.** Moj je; boter nej. Kaj od stráha, kaj pa od radosti sta pozabi la naté. Obütteli cena 15 K. je za novine spisana. — Ov je ne bio tú, pa penez tudi nej poslao. Kaj glédajte, da mi v tom dobrom deli ne naprávi tákšega kvára. **Kovač Fr. Dol. Slav.** Marijine liste si moreté na farofi vzeti pri g. kaplani. Lepa hvala na trúdi. **Vrečić Mih. žena; Vidonec.** Na Rdeči križ sem pisao, mislim ste že dobili odgovor. **Serec. Crnči.** Ne mogoče, kaj prosite. Že láni so mi podignoli ceno v tiskarni, pa zdaj pá 104 K. Nejde vü. **Len. Jož. G. Slav.** Hvala na naznanili i gorečnosti. Vse bo, kak želete. **Vel. Golob. Bridgeport.** Dao sem na vse odgovor. Oproso sem opisanje cerkvenoga zidanja. Zdravo. **Cipot Vil. Sebeborci.** Plačati se more naprej konči 75 filerov. **Horv. Stef. Prem. Steelton.** Ki má listi i Novine plače 8 K., ki pa samo novine, 6 K. Hvala na vašoj gorečnosti. **Ropoš Ven. Pittsburg.** Ravno to odgovorim i vas lepo prosim, širite dober tisk med tamošnjimi slovinci. Dosta naročnikov more biti. **Ivanič. Garešnica.** Na Kovačov naslov sem poslao 4 Novine. Konči na četrt leto se moro naprej plačati. Cena je odzgoraj na glávi Novin naznanjena.